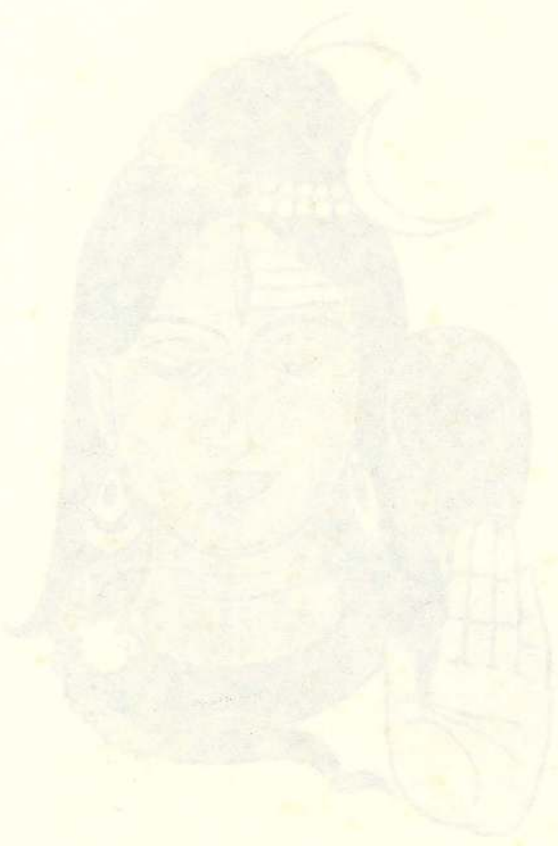


ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் அருட்பாக்கள்
ஆதிசீவன் அருட்காவியம்



ஆக்கம் :
வைரமுத்து கணேசன்
சேனைக்குடியிருப்பு - 02
கல்முனை

ശ്രീമദ്ഭാഗവതപുരാണത്തിൽ
കാളീകാണ്ഡത്തിൽ



കാളീകാണ്ഡം
അദ്ധ്യായം ൧൪
൧൪ - കാളീദേവീകീർത്തി
പദ്യം

ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் அருட்பாக்கள்

முத்தமிழுக்கதிபதியாம் முதல் தெய்வமாய் விளங்கும்
வித்தகக் கணபதியை விருப்புடனே - நித்தம்
வந்தித்து நாளும் மலரடி பணியேவார்க்கு
முத்திதரும் வித்தகன் தாழ் துணை

01. எந்த விளை வரினும் எந்தாயேயென்று சொல்லி
சிந்திக்கும் மக்களுக்கு சிறந்த வரமளித்து
முத்தியும் கொடுக்கின்ற முத்துமாரி அன்னைதனை
பக்தியுடன் பணிந்தேன் பாடவரம் தாரும்மமா
02. அம்மா என்றுனை அழைப்பதற்கென்னளும்
இம்மானிலத்திலே என்னைநீ படைத்ததற்கு
கம்மா நானிருந்தால் ககமொன்று மில்லைபென்று
அம்மா உனை நினைத்து அருட்பாக்கள் செபுகின்றேன்
03. செபுகின்றேனுன் நாமம் செகமெல்லாம் போற்றுதற்கு
அப்பரிடப்பாகம் அமர்ந்து கொண்ட அம்பிகையை
எப்போதும் துழிப்போர்க்கு என்ன இடர்வந்தாலும்
தப்பாமல் காத்தருளும் தாயாரை நான் மறவேன்
04. மறவாமலுள்ளனை மனதில் தினம் துதித்து
துறவாமல் துறந்தார்க்கு துஷ்ட பயமகற்றி
பிறவாத முத்திப் பேரின்பப் பெருவாழ்வும்
அறும் பொருள் வீடு இன்பம் அருள்கின்ற உத்தமியே
05. உத்தமியேயிந்த உலகேழும் நீ படைத்து
காத்து ரட்சிக்கின்ற காரிகையே மாரிமுத்தே
எத்தனை தெய்வங்கள் இருந்தாலும் இவ்வுலகில்
அத்தனைக்கும் மேலான ஆரணங்கே மாரியம்மா

06. மாரியம்மாவின் பெருமை மனமாரக் கேட்போர்க்கு
காரிய சித்தியுடன் காமவினை தீர்த்தருளி
பாரிய முத்தியுடன் பரமபதம் நீ கொடுத்து
வாரியனைத் தெடுக்கும் வண்ண மகள் என்தாயே
07. தாயாக நீயிருந்து தரணிவாழ் மக்கள் தனை
ஓயாது காத்தருளும் ஓங்காரி மாரிமுத்தீ
சேயாகப் பக்தரெல்லாம் சென்னிமேல் கரம் கூப்பி
வாயாரவுனைத் துதித்து வணங்கினேன் மாதரசே
08. மாதரசேயிந்த மண்ணுலக மக்களெல்லாம்
ஆதரவின்றி அலைமோதும் நேரத்தில்
பாதார விந்தபதம் காட்டி பயம் நீக்கி
சாதாரணமாக தபையுரிந்து காருமம்மா
09. காருமம்மா அன்புவைத்து கருமாரியென் தாயே
பாருமம்மா இந்தப் பார்முழுதும் அறியாமை
சீறுதம்மா தலைதூக்கி சிங்காரியுனை மறுந்து
சுறவைப்பாய் உன் நாமம் குலம்வாழ்ந்தால் போதுமென்று
10. போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் என்பது போல்
குதின்றி நினைப்போர்க்கு கமனைத்தும் தந்தருளி
ஏதுவரம் கேட்டாலும் என்தாயே சந்தருளும்
மாதுவுமையுள் போல வையகத்தில் தெய்வலில்லை
11. தெய்வங்கள் பலவென்று செகம்முழுதும் சொன்னாலும்
மெய்யாகவுள் போல மேதினியில் தெய்வலில்லை
கையோடு கால்சோர்ந்து கண்மயங்கிப் போனபின்பு
ஐயகோ சவமென்பார் அகன்று விட்டாள் சக்தியென்று
12. சக்தி சக்தியென்று சதாகாலம் சொல்வோர்க்கு
புத்திரப் பேறும் புவிவாழ்வும் மிகப் பெற்று
இந்திரப் பதவியும் இகபர சௌபாக்கியமும்
பத்தினியே தந்தருளும் பராசக்தி அம்பிகையே

13. அம்பிகை யென்றுள்ளை அனுதினமும் மெய்யடியார்
கும்பிடோம் சுரம்சுப்பி கோடி நமஸ்காரமென்று
நம்பிக்கை கொண்டோர்க்கு நான்தோறும் பெருமகிழ்ச்சி
அம்பிகையே தந்து அருள்கின்ற நாயகியே
14. நாயகியே காக்கும் நாரணன் தங்கையரே
சாயகியே யுன்னை சதாகாலம் தொண்டரெலாம்
பாகாய் மனமுருகி பணிவோர்க்கு என்னாளும்
ஆகாத செயலில்லை அமிர்தபரிபூரணியே
15. பூரணியே அன்றொருநாள் புரியாமல் வெள்ளையனும்
காரணியை மறந்தவனும் கல்லென்று தானினைத்து
நாரணியை இகழ்ந்து நம்பாமல் போதைற்கு
பூணமாய் முத்தெறிந்து புரியவைத்த கண்மணியே
16. கண்மணியே பெண்மணியே கருணைதரும் பொன்மணியே
வண்ணக்கிளியே வளர்மதியே எண்ணுக்கடங்கா எழிலரசே
விண்ணவர்க் கிறைவியே மேலான செல்வமே
மன்னவர்க் கமுதமே மனம்நிறை தெய்வம் நீயே.
17. நீயே தவம் செய்து நிர்மலனை அடைவதற்கு
தீய படையழித்து திக்விஷயம் செய்கையிலே
சாயலிலே மகேஷ்வரனை சந்தித்த மாத்திரத்தில்
மாய முலை மறைய மனமகிழ்ந்த பூங்குழலே
18. பூங்குழலேயிந்தப் புவிவாழும் மக்களெல்லாம்
தாங்கொணா நோய்வந்தால் தன்னாலே உனை நினைத்து
ஏங்குகின்ற நேரத்தில் என்தாயே மனமிரங்கி
தூங்காமலேடி வந்து துணைநிற்பாய் பைங்கிளியே
19. பைங்கிளியே முன்னாளில் பரவசிவன் தன்னருகில்
பூங்கிளியே நீயும் பூரித்திருக்கையிலே
தேன்கிளியே விளையாட்டாய் தேசிகனின் கண்ணிரண்டை
வான்கிளியே மூடியதால் வந்ததம்மா பாவமென்று

20. பாவத்தனைப்போக்க பரமனுட ஆணையினால் தவம்செய்ய வேண்டு மென்று தாயாரே வளமேகி தூயதீபம் காட்டி சிவனாரை அர்ச்சித்து பாவத்தனைக் களைந்த பத்தினியே மாதாவே.
21. மாதாவேயுன்னை மதிப்போர்க்கும் துதிப்போர்க்கும் ஏதேனும் விளைவருமுன் எந்தாயே நீக்கிவைத்து கோதையரே செல்வம் கொழிக்கின்ற வாழ்வுழித்து பாதை தளைக்காட்ட பக்கத்தில் வாருமம்மா.
22. வாருமம்மாவென்று வாயார அழைப்போர்க்கு சீரும்சிறப்போடு சிறந்த வரம்கொடுத்து நேரும் இடர்நீக்கி நினைவிலே நீயிருந்து வாருமம்மா ஏழைகளை கற்பகமே அற்புதமே.
23. அற்புதமே நீசெய்ய அன்போடு அடியார்கள் சொற்பனத்தில் தோன்றி சொல்லிடுவாய் உண்மையெல்லாம் அற்புதத்தைப் புகழ்ந்து அக்கணமே மெய்யுருசி பற்றுடளே அடியார்கள் பராசக்தி உளைத்துதிப்பார்.
24. துதிப்போரின் விளையெல்லாம் தூசிபோல் பற்பபதற்கு அதிவேகம் தன்னில் அத்தனையும் நீக்கிவைத்து பதியில் பெருவாழ்வும் பலபல செளபாக்கியமும் நதிபோல் பெருகிவர நாயகியே அருள்தாரும்.
25. அருள்வேண்டித் தினமும் ஆலயத்தில் பக்தர் குழாம் திருவுருவேயுள்தன் திருநாமம் உச்சரித்து உருகும்விதம் கண்டு உமையவளே மளமிரங்கி தருவாய் வரமனைத்தும் சங்கரனார் தேவியரே.

ஆதி சீவன் அருட்காவியம்

திங்கள் சடை கங்கை நதி பொங்கரவம் சூழ
கடலைதனிலே சென்று திருநடனமாடி
மங்கைக்கு ஒருபாகம் மனமீந்து தந்து
மனமகிழ் தேனாசை மகிழ்ச்சியில் நீந்தும்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுக்கும் தாய்தந்தையாகி
சான்றோர்கள் மறவாமல் என்னாமும் போற்றும்
அங்கை தனில் அனலேந்தும் ஆதிசிவனாரின்
அருட்பாதம் எப்போதும் மனதில் மறவேவே

மறவேவேயென்னாமும் சிவாயநம நெஞ்சில்
மலைபோல இடர்வரினும் தளரவே அஞ்சி
திறவாத அரங்கிலே தினமாரும் கூத்தன்
நீராத நோய்பிணிககு மருந்தான முத்தன்
இறைவாத முனிவோர்க்கு வரமருளும் சித்தன்
இனிப்போடு துதிப்போர்க்கு அவனுமொரு பக்தன்
அறநெறியில் குறிதவறா அடியார்க்கு அருளும்
ஆதிபரமேஸ்வரர் அடியிணைகள் துணையே

துணையென்று இணைகின்ற துஸ்டராளாலும்
துயரென்ற கடலிலே முழுகாமல் காக்க
அணைகட்ட வந்திக்கு அடிமையாய் வந்து
அடிபட்டுச் சென்றாயே ஆன்மாக்கள் உய்ய
கணைதொடுகாமனை கருக்கிப் போசக்கி
கல்லெறி பக்தருக்கு கருணையுமீந்து
வீணையிசை ராவணன் கானத்திலாழ்ந்த
விமலாவுள் அருட்பாதம் அன்போடு பணிந்தீதன்

பணிந்தேனே உன்திருப்பாதார விந்தம்
 பாவவினை அணுகாமல் காப்பதுன் தஞ்சம்
 அணிவித்தாய் திருநீறு ஆதிமுதலென்று
 அமணரையும் சமணரையும் அழிவிக்களாக்கி
 மணிபோன்ற பொன்னெழுத்தின் மகிமையுணர்த்த
 மடைதிறந்த வெள்ளத்தில் எதிரேற விட்ட
 துணிகந்தை கோவணத்தை விரும்பியணிகின்ற
 தூயனே பாவிநான் பணிந்தேனே உன்னை

உன்னையே கதியென்று உன்எம் நினைக்க
 ஊழ்வினைகள் அணுகுமோ என்னை மயக்க
 அன்னையே உமையவள் அருகினிவிருக்க
 அப்பாவுள் பாதமே அபயமென் நிறைஞ்ச
 என்னையே மறந்துநான் எப்போதும் துதிக்க
 எருதேறு பாகளை கருதிநீ பார்த்து
 பன்றிக்கு அன்று மனம் இரங்கியருள் புரிந்த
 பரலோக நாதனே பண்ணீவார்க்குத் தலைவனே

தலைவனே சங்கார ஐங்கரன் தந்தையே
 தத்துவம் காணாத தான்தோன்றிய் பொருளே
 மலையரசன் மகளோடு மையலில் ஆழ்ந்திட்ட
 மகேஸ்பர மூர்த்தியே மனம் நிறைதெய்வமே
 கலைகளுக்கரசனே கைலைமலை வாசனே
 காதல்கொண்டோருக்கு கருணை தரும் ஈசனே
 தலையிலே கங்கையைத் தாங்கிய வண்ணனே
 தாய் தந்தையாகிய சதாசிவ மூர்த்தியே

மூர்த்தியே பார்த்தீபன் பாகபதம் வேண்டி
 முயல்கின்ற காட்சியை கண்ணாலே கண்டு
 பார்த்தாயோ பார்ப்பதி என்று நீ காட்டி
 பன்றியுடன் சண்டை செய்வது போல் ஓட்டி
 ஆர்த்தியப் பேரொலி வில்நான் எழுப்பி
 அடிபட்டு வந்தாலும் அன்போடணைத்து
 பார்த்தீபன் வேண்டிய பாகபதம் அளித்த
 பரம சிவலிங்கமே பரம் பொருழுமுதமே

அமுதமே பெற்றிட அலைகடல் தன்னை
 அகரரும் தேவரும் கடைகின்ற போது
 உமிழ்ந்திட்ட விஷம்பொங்கி உலகெலாம்பரவ
 உன்னையே கதியென்று உயிரெல்லாம் அணுக
 அமிழ்தாக்கி விஷத்தையே அள்ளியேயுண்டு
 ஆத்மாக்கள் தன்னோடு அகிலத்தைக் காத்து
 மகிழ்ச்சியில் திழைத்திட்ட மகேசுப்பர மூர்த்தியே
 மங்காத பெயர்கொண்ட திருநீல கண்டனே

திருநீல கண்டனே தில்லையில் கூத்தனே
 தீராதநோய் தீர்க்கும் சிதம்பர நாதனே
 மருவு கொன்றை தும்பை மாலையணிந்து
 மதிக்கின்ற வயதான வேதியராகி
 உருக்கமுடன் மண்ணோடு பாத்திரம்ஏந்தி
 உண்ணமைய உலகுக்கு உணர்த்திடவேண்டி
 திருநீலகண்டர்க்கு திருவருள் புரிந்த
 தில்லையில் கூத்தனே திருவருட்சீலனே

சீலனேவேலனின் தந்தையே அடிமுடி
 தேடியும் காணாத தீஞ்சுடர்க் கனலே
 பாலகனாய்க் கொளரிக்கு பாசம் வளர்த்து
 பக்தியை உணர்த்திட்ட பாம்பணி சிவனே
 நாலான வேதத்தை உடையாகக் கொண்டு
 நான்மாடக் கடலார் மதுரையைக் காத்து
 தோலாசனத்திலே வீற்றிருக்கின்ற
 தூயனே எப்போதும் பணிகின்றேன் உன்னை

காணாத தெய்வமே திருப்பி விடுவாய்
 தூயி டுக்கிப்பாக வகுமது விடுவாய்
 மருமகனாகவெ.க நிளபவியுள்ள அகீர்த்தி
 கருமக வாய்க்குமிடக் குணபவியே பரிசுவலக்
 குணமயிரினை மகிழ்வதும்க் கிடைப்பாய்
 குடிம கடுமதும்கை குணமிக் ககையத்து
 மயிதிக்குற மய்கவிய அகீர்த்தி கவிகுறிய
 கவிமகக் கெடுதி அகவலியயபி துக்கமாய்

கவிமதுக் கவியகவெதி கவிமகக் கெடுதி
 கவிமது மய்கவிய வகுமது மருமதுமாய்த்
 குணமயிரினை மகிழ்வது மருமகவிய தரும
 கிமருமதும்கி காதமக குணமிகுமிய
 கிமருமதும்கி குணமிகை கபமகக்கு
 குணமிகி திதுமகக் குக்குமக் மருமகவிய
 கவிய மருமதும்கி குக்குமகவியுறதி
 கவிமதுமதும்கி கவிமதுக் கவியகவெதி

Digitized by Noolaham Foundation.

Brilliant Computer Land & Printers - Kalmunai